

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 6 ROČNÍK 2007/2008

Omluva strážníkům

Vedení školy se omlouvá všem našim strážníkům za nedorozumění při platbě za obědy. Od našeho bankovního domu jsme nedostali kompletní údaje o obdržení platby za obědy elektronickou formou. Učinili jsme proto opatření, aby k tomuto v budoucnu nedocházelo.

ředitel školy

Už to jede

Když nás poprvé poctili devátáci svou návštěvou ve třídě, tak jsme netušili, co se vlastně děje. Přišli nám říct, že se můžeme zapojit do sběru hliníku. Jistě jste si již v minulých číslech Školáka přečetli, že výroba hliníku je velmi složitá a drahá. Právě proto je důležité, abychom k tomu všemu, co už dnes třídíme a nosíme do kontejnerů, přidali také věci z hliníku. Ušetříme tak spoustu energie, ale také pomůžeme zachovat přírodní zásoby pro další generace.

Nedávno nás navštívili devátáci znovu. Nastřádaný hliník už začala paní školnice vybírat a zjistilo se, že v odevzdané surovině jsou příměsi, které by mohly celou naši snahu znehodnotit. Firma, která si

pro hliník přijede, by jej nemohla převzít. Zopakujme si tedy pravidla. Sebraný, vyříděný a hlavně očištěný hliník zvažte, podepište. Pak jej můžete odevzdávat každé ráno u paní školnice.

Marie Burdová

Nejčastější chyby a omyly při sběru

Nejčastěji se objevují plechové (železné) dózy od piva, konkrétně např. pivo Grafenwalder z Lidlu, některé obaly od energetických nápojů, některé obaly od laků na vlasy a jiné kosmetiky (WELLA). Všechny přitom nesou recyklační symbol Fe!!

Velmi častou železnou příměsí jsou šroubovací zavařovací víčka (od kompotů, od dětské výživy, od dětského nápoje Kubík, kečupu apod.), víčka od lahvového piva, konzervy od olejovek a úchytky knotů z čajových svíček.

Pozor na součásti pánví, hrnců a kastrolů! Opětovně narážíme na to, že některé pánve nemají odstraněná železná držadla. U hrnců a papiňáků zůstávají ucha z bakelitu. Na ešusech bývají ponechány železné držáky.

Častou příměsí jsou také

polyetylenová víčka od jogurtu Florian.

Proč je čistota sebraného hliníku důležitá?

Společnost, která hliníkový sběr recykluje, vyžaduje pouze čistý hliník, jinak sběr nepřijme. Pro realizaci akce je nezbytné, aby školní koordinátor ručil za to, že sběr, který od dětí převzal, neobsahuje příměsi.

Zdroj: Ekocentrum Říčany

JA' SEM NEPATŘÍM !!!

Hory 2008

Den první – Sobota

Napětí vzrůstalo od samého rána. Co tam budeme dělat? Co tam bude za děti? Jak se seznámíme? Ještě jsme neviděli autobus a už jsme přemýšleli, s kým budeme na pokoji. Minuli jsme ceduli Pec pod Sněžkou. Lidský řetěz naložil rolbu a pěšourem do kopce. V půlce už se nám pletly nohy. Další řetěz a padáme na židle v jídelně chaty Lucký. Vybalujeme, převlékáme se a připínáme poprvé lyže. Někteří asi poprvé v životě. Všichni se snaží, ale dneska vlek nejezdí. První večeře a po ní volná zábava. V půl desáté večerka. Usínáme unaveni, ale s úsměvem na rtech. Těšíme se na další den.

Den druhý – Neděle

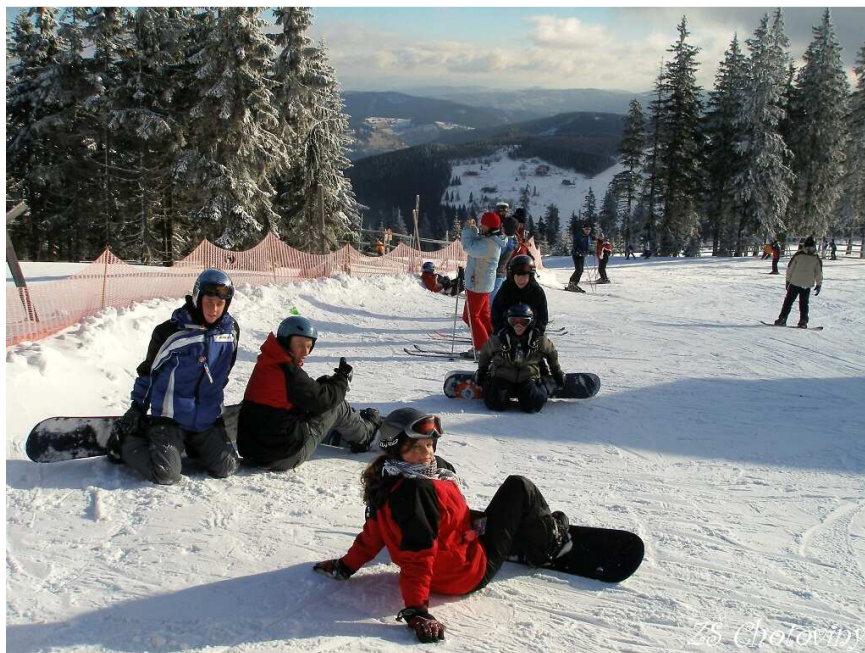
Ráno učitelský budíček, snídaně a informace o průběhu dne. Lyžovalo se na několika vlecích. Občas někdo spadl, ale zase se zvedl a celý den panovala dobrá nálada. Brzy tu byl oběd a po něm polední klid do dvou. O polední pauze se chodilo utrácet do baru za nanuky, sušenky nebo pití. Po lyžování jsme zalezli na pokoje a chvíli odpočívali. Následovala večeře a po ní hodnocení dne. Pak volná zábava. Moc jsme zlobili, a tak nás učitelé museli napomenout. Na pokoje a umýt! Po večerce nám učitelé popřáli sladké sny. Chvíli se z pokojů ozývaly hlasy a po chvíli celá chata ztichla.

Den třetí – Pondělí

Vstáváme a úprkem na snídaní. Zaspali jsme! Rychlé informace a každý vyběhl zpátky do pokoje. Ono se to nezdá, ale deset minut trvá jen about lyžáky. Radši chodíme dřívě. Čekání trávíme koulováním. Dneska se lyžuje špatně. Sněží a fouká silný vítr. Vracíme se promočení na kost a je nám zima. Oběd nás hodně posilnil. Odpoledne je ještě horší. Moc to nejede, ale přežili jsme to. Před večerí je spousta času, ale nemohli jsme křičet. Děti z Ratibořských Hor se učily. Ony to měly jako školu v přírodě. Dnes nás po večerí čekal večerní program. Hráli jsme mrkačku. Nikdo nechtěl skončit, ale museli jsme šetřit energii na zítřek. Umytí a celí natěšení na zítřek jsme usnuli.

Den čtvrtý – Úterý

Tentokrát jsme nezaspali. Máme spousta času. Nikdo nikam nespě-

Krkonoše a naši lyžníci a prkeníci © foto Petr Havlík

chá. Nikomu se nechtělo lyžovat. Nakonec se všichni, až na jednu nemocnou dívku, překonali. Na svahu už byla zase sranda. Na oběd jsme se těšili. Na sjezdovce vyhládne. Odpoledne jsme šli do Pece. Rozchod. Vrháme se na obchody. Potom nějaké jídlo. Nejhorší je cesta zpátky. Před večerí odpočíváme. Únava je znát. Večer zaduní diskotéka. Hrál se na přání. Zábava se rozbíhá pomalu. Pak zase nechce nikdo končit. Baterky je třeba nabít na zítřek.

Den pátý – Středa

Budíček v půl osmé. Nikdo nechce vstát. V devět musíme být připraveni krosit sjezdovky. Den jako každý jiný. Před večerí sušíme mokré věci. Večerní program a nezapomenout se vykoupat a jít spát.

Den šestý – Čtvrtek

Dopoledne už zvládáme s přehledem. Do tři čtvrtě na dvanáct se plácáme na svahu. Pak následuje chutný oběd, polední klid a zase svah. Dnes jsme sjezdovky střídali. Ve čtyři se vracíme na chatu řádně promočení. Po večerí společenské hry. Opět jsme hráli mrkačku, která bavila opravdu všechny, včetně učitelů a dospělých. Pak hajdy na kutě.

Den sedmý a poslední – Pátek

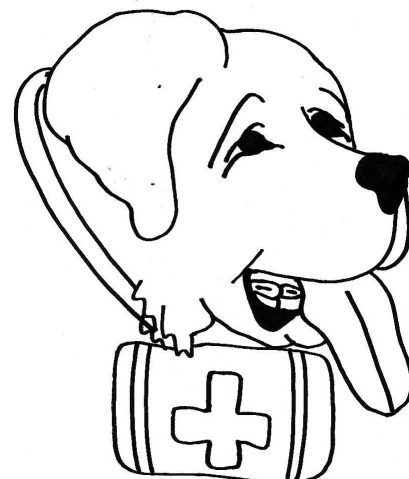
Následuje test vaší paměti. Zkuste odpovědět na následující otázky. V kolik hodin byl budíček? V kolik jsme nastupovali na sjezdovku? V kolik jsme obědvali? Kdy

jsme se vraceli na chatu. V kolik hodin jsme zasedali k večeři? V kolik troubili večerku? Máte jistě plný počet bodů. I my už měli denní program v krvi.

Den návratu – Sobota

Loučíme se s chatou Lucký, na které jsme prožili spoustu krásných chvílí a dní. Po snídani jsme rychle naházeli všechno do batohů a tašek a sešli se ve společenské místnosti. Po půl jedné jsme vyrazili do Pece. Nakoupili jsme si jídlo do autobusu a vyrazili k domovu. Tím končí náš lyžařský výcvik. Užili jsme si ho parádně a myslíme, že každému z nás zbylo pár šťastných a veselých zážitků.

L. Dvořáková a V. Tóthová

Tři hodiny radosti

Na sobotu 16. února nám rodiče a přátelé školy opět připravili oblíbený dětský karneval.

Před 14. hodinou se začaly do KD Chotoviny scházet děti z celého okolí doprovázené svými rodiči. Ti měli plné ruce práce. Přinést masku a pak své děti převléknout.

Na začátek pár dětských písniček. Malí návštěvníci se seběhli na parket a tančilo se.

Po pár písničkách na děti čekala soutěž v lovení rybiček (bonbonů). Nebylo výjimkou, že by se někdo provázkem do ostatních nezamotal. Potom další písničky a taky nastoupily roztleskávačky, holky Gábina s Hankou, a nakonec děsivé čarodějnice. Všechno to byla vystoupení aerobiku.

Další písničky a konečně vyhlášení nejlepších masek. Hodnotily se 2 kategorie, školkáči a školáci. Každý s napětím očekával, jestli vyhraje, a abych se dokázala vcítit do jejich kůže, sama byla mezi maskami jako Pipi dlouhá punčocha. Mezi nejlepší nakonec patřily například televize se satelitem, dopravní značka, Egyptan, neandrtálec, Amor, Křemílek a Vochoomůrka nebo jeptiška. Musím uznat, že každá maska byla velmi hezká a propracovaná. Bylo mnoho smutných, že nevyhráli, a já mezi nimi. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, to víme. Pak se zase tančilo a přišla hra BINGO! Tady vyhrála úplně každá skupina. Odměnou byla žvýkačka. A nakonec povinná židličkovaná. A ten, kdo ji nechtěl hrát, mohl nakreslit masku, která ho zaujala. Absolutní vítězkou se stala Lucka Lišková. Z kreslířské soutěže vzešlo také hodně výherců. A ten, kdo nevyhrál, neodešel s prázdnou, protože dostal bonbon jako cenu útěchy.

Pomalou, ale jistě se blížila 17. hodina, což znamenalo konec našeho karnevalu. Pořadatelé se s námi rozloučili velmi známou písničkou Jede, jede mašinka.

Zdálo se, že byl karneval krátký, pouhopouhé 3 hodiny. Byly to ale dlouhé tři hodiny plné zábavy a radosti.

Jménem všech masek a určitě i jejich rodičů děkuji pořadatelům za letošní karneval a moc se těším na ten příští!

Lenka Zelená

Zákaz vjezdu nudě a smutku © foto Aneta Boušková

Česká kultura stolování

Začalo to zcela nevinně. Pan ředitel mě dovezl před budovu Domu dětí a mládeže v Táboře. A jejej, jsme tu předposlední, už na nás asi čekají. Zlověstné pohledy mě probodávaly již při vstupu do malé třídy v podkroví velikého domu. Zbývalo na mne poslední místěčko. Dýchlo na mne předsoutěžní dusno. Všichni se bavili se svými učiteli nebo mezi sebou. Já tam žádného kamaráda neměla a pan učitel nade mnou také nestál. Klepala jsem se tam sama vydaná napospas těm přerostlým mozkům, které zhlitly snad úplně všechno z kulturních dějin Čech. Abych se nepomátla, spojovala jsem si učitele a žáky dohromady ve snaze zjistit, ke kterému děcku patří ta korpulentní dáma. Z mého hlubokého zamýšlení mě vyrušila až slova pana Musila, ředitele toho domu: „Vítejte na okresním kole dějepisné olympiády.“ Po stručném objasnění pravidel a malé roztržce mezi mužem, který vyplácel jízdné, a panem ředitelem se prostřední řady musely zvednout a přesunout do jiné místnosti. Přišla jsem o poslední výhodu. Seděla jsem právě v té prostřední. Přesunuli jsme se do jiné místnosti. V té bylo pro změnu velice chladno, takže jsem na sebe navlíkla rychle všechny vrstvy, co jsem v té předešlé třídě pracně svlékala. Pak nám pan dozorcí rozdál testy a se slovy „máte 90

minut, pusťte se do toho“ jsme začali otvírat testy. „Tak, Gábo, a seš v háji,“ řekla jsem si pro sebe, ale co se nestalo, náhle mne osvitil duch svatý a já jsem odpověděla na většinu otázek. Na všechny bohužel ne, asi té záře bylo málo, nebo jsem se málo učila. Jako první odevzdala test dívka, která seděla po mé levici. Vytáhla svačinu a hrobové ticho soutěžní místnosti zneuctily chrochtavé zvuky, které vyluzovala drobná blondýnka zápasící s obrovským krajícem chleba. To mne na chvíli zdrželo, ale i přesto jsem test odevzdala jako druhá. Už jsem se těšila, až na své zmrzlé ručky opět natáhnu rukavičky. Ještě ten den jsem se dozvěděla výsledky. Skončila jsem na 12. místě z 18 účastníků okresního kola. Když si přiznám, že historie není můj koníček a mezi 12. a 7. místem byl rozdíl pouhých 6 bodů se 104 možných, pak musím říct, že to byla dobrá zkušenost. Ale upřímně, už bych to znovu zažít nechtěla.

Gabriela Krobová

Hi Carrie!

Welcome to our school! Manažerka chotovinského zámku paní Carrie Mills přijala nabídku vedení školy a povede kroužek konverzace v angličtině. První ohlasy žáků jsou plné superlativů. Good luck, Carrie!

redakce

Den s Cermatem

„Zase nějaký testy! To bude vo-trava! No, furt lepší, než mít nor-mální školu. Budou tam mezi nima ty velký přestávky, tak to bude dobrý. Jenže vona nás stejně domu dřív nepustí. Ale jo, je to lepší, než mít normální učení, bude to v pohodě...“ Tyto a ještě jim podobné úvahy se jedno led-nové úterý ozývaly před osmou hodinou ranní z chodby v přízemí naší milé základní školy. Devátáci se totiž chystali v učebně výtvarné a hudební výchovy psát celostátní srovnávací testy Cermat. Všechno vypuklo v osm hodin. Všichni kromě Tomáše a Dominika zasedli do lavic. Ještě pár organizačních povelů a můžeme začít. Nejdůle-žitější je samozřejmě dobře se usadit, vytáhnout tu správnou propisku, vydat mozku pokyn, aby se konečně probral, a máme to v kapse!

Jako první přišly na řadu ma-tematické dovednosti. Z některých hlav se opravdu kouřilo a po ho-dině namáhavého přemýšlení a logických i jiných kombinací byli všichni zničení. Právem jsme mohli 75 minut odpočívat. Vytáhli se sušenky, lízátko, bonbóny, rohlíky, chleby, jablka, tyčinky, čokolády, nápoje různého druhu a začalo debužírování. A co s načatým večerem? Dáme si třeba Prší. Mastili jsme karty o sto šest. Výborná relaxace. Vláda je opravdu výtečný řečník. Smáli jsme se, až jsme se za břicha po-padali. Někteří jen tak posedávali nebo okukovali. Každý si odpoči-nul, jak chtěl.

A máme tu další zkoušku zna-lostí. Tentokrát z mateřského ja-zyka. „Jo, to bude v pohodě. To dáme!“ ozývalo se učebnou. Ale proplést se labyrintem tolika textů a dojít až k cíli dalo některým po-řádně zabrat. A ještě ten neod-bytný Čas. Pořád je nám v patách! Konec! Doba vypršela. Jde se na oběd. Zase něco pozitivnějšího. Nadlábli jsme se. Už si sice ne-pamatujeme, co to bylo, ale určitě to chutnalo výborně, protože jinak to v naší jídelně ani být nemůže!

Co budeme dělat teď? Mohli bychom si maličko provětrat hlavy. Půjdeme se někam projít. Většina souhlasila. Vyrázili jsme. Prošli jsme kolem velkého fotbalového hřiště, zatočili na cestu okolo lesa a došli až ke kuželně a udělali i pár fotek. Bavili se o ničem, ale pro nás tolik důležitém. Smích. Špičkování a zase smích. Pro-cházka nám opravdu bodla!

A přišlo na další lámání chleba! Tentokrát ve všeobecných zna-lostech. To je vždycky nejzapekli-tější, protože člověk neví, jaký problém či otázka na něho číhá. Proto s chutí do toho a půl je ho-tovo. Zase ten Čas! Jen 40 minut. Kdo to má stihnout? Ještě chvilku! Poslední úkol! Uf, máme to za se-bou! Krátká přestávka a stačí už jen vyplnit dotazník. To bude hračka, chtějí znát naše názory a ty už přeci máme!

Nikdo už moc nemluví. Jsme unaveni a těšíme se domů. I když naše mozkové závity dostaly po-řádně zabrat, den se vydařil. Strá-vili jsme ho společně, nikdo se ne-hádal, byla legrace a tak to má být! Teď už jen čekáme na výsledky

našeho snažení. Doufáme, že nás potěší.

otestování devátáci

Čtete s námi!

Tento měsíc mne ošálo kouzlo českých filmů, a proto mám při-pravenou knihu sepsanou podle rodinné komedie. Je od velmi úspěšné ženy, kterou zná snad každý – **Marie Poledňákové**. Kniha se jmenuje stejně jako film **Jak dostat tatínka do polep-šovny**. Vydalo ji v roce 1991 na-kladatelství **Premiéra**.

Příběh nemusím vyprávět, mys-lím, že ho zná každý. Je plná chvilky pro smích i slzy. Kniha je plná krásných slov, které byste uvěřili komukoli, ovšem stále mi ke spokojenosti něco malilinkého chybí. Ta pochybnost dopadá nejen na mne, ale i na mé hodno-cení.

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

Lenka Dražilová

Setkání s paní Knihou

Blíží se březen a s ním i druhé Setkání s paní Knihou. Zveme všechny druhostupňáře, kteří milují tajemství, krásu i moudrost ukrytou na jejich stránkách. Tentokrát strávíme společné chvíle s jarem a velikonočními svátky.

Rozhodujte se rychle. Sejdeme se již před velikonočními prázdninami ve středu na Josefa 19. března. Již teď můžete odevzdávat přihlášky na modrém patře. Pobudeme pospolu mezi pátou a desátou hodinou večerní.

Těšíme se na všechny, kteří se chtějí toulat nejen po hvězdách.

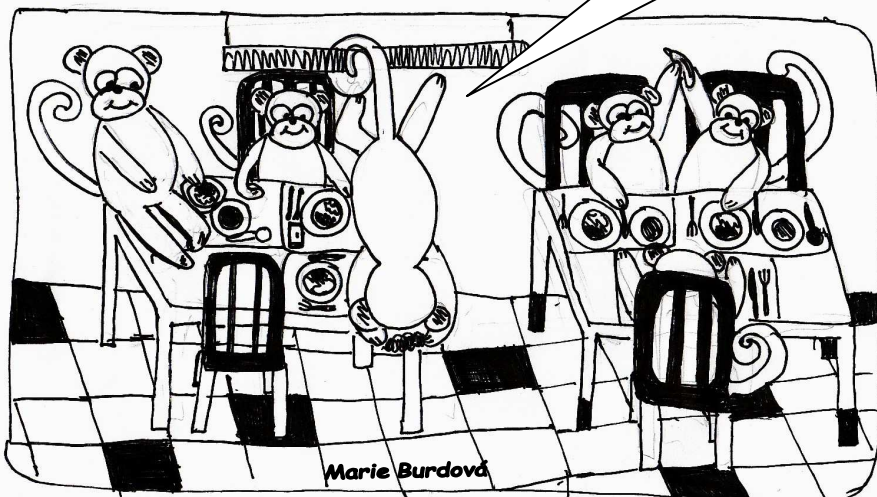
Přijďte, stojí to za to!

Modré patro

Soudnička

Obědváme
v klidu!

Marie Burdová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

